

Ленін--організатор Комуністичного Інтернаціоналу

ІДЕЙНІ І ТАКТИЧНІ ОСНОВИ БІЛЬШОВИЗМУ.

Перемога пролетарської революції в Росії, що почала епоху світової соціалістичної революції, дала стимул до утворення комуністичних партій у центрах капіталізму й на його периферії. Передові верстви пролетаріату всіх континентів, працівники всіх народів уперше в світовій історії об'єдналися на базі революційної боротьби за світову пролетарську диктатуру, за світовий комунізм. Залізи которті революції, розташовані в 25 європейських країнах, у 10 країнах Північної та Південної Америки, в 11 країнах Азії, в 2 найбільш розвинутих пунктах Африки, в Австралійській Федерації й у першій у світі країні диктатури пролетаріату та будівництва соціалізму. Усі ці заводи становлять єдину й централізовану міжнародну партію пролетаріату — Комуністичний Інтернаціонал.

Чому саме Ленін був організатором Комінтерну? Чому ленінізм став єдиною теоретичною й практичною роботою всіх секцій Комуністичного Інтернаціоналу?

Розмежування в лавах російської соціал-демократії по д

вій ідейно-політичній й організаційній — на революційних марксистів і реформістів ставалося на багатьох рівнях, ніж у соціал-демократичних партіях інших країн. Гостра поларизація в робітничому русі в Росії була попередженням дальшого шляху розвитку міжнародного робітничого руху.

Ідейні й тактичні основи більшовізму виконалися в процесі подолання вузько-національної обмеженості соціал-демократії II Інтернаціоналу. Питання революції в Росії вже 1905 року більшовики весь час розглядали й зв'язували з міжнародними обставинами, ставили, зважаючи європейську революційну ситуацію.

Підчас імперіалістичної війни існа революційна лінія більшовізму, що показала єдиний правдивий шлях до врятування людськості від страхітливої війни й імперіалізму, викликала скрізь найбільше співчуття мас. У рішучій боротьбі з соціал-шовінізмом і соціал-націоналізмом більшовізм практично провідав шлях до утворення світового революційного центру, не затримуючись на димряльським і кінгайльським етапах.

ЛЕНІН В БОРОТБІ З СОЦІАЛ-РЕФОРМІЗМОМ.

Більшовізм зріє і змінив у найзапекліших боях із меншовізмом та багатьма іншими відмінними опортунізмом.

Більшовики були ідейними духобудівниками, організаторами й керівниками переможної Жовтневої революції. Реформістські партії меншовиків та есерів були повалені в Жовтні, як країна підпора контролю революційної імперіалістичної буржуазії.

Більшовізм став здійснити найважливішу теорію Маркса, висловлену поняттям диктатури пролетаріату, і переклад це латинське слово на прикладі держави радянської влади й досвідом Жовтня розвинути пролетарську революцію українську й інших народів мови "Російської імперії", що перестала існувати, а дала їй на всі мови світу.

Більшовізм підсилює розмах революційного руху на Заході та в колоніальних і напівколоніальних країнах. Сьогодні дав новий зміст міжнародному революційному процесові й допоміг на дати самим фактом існування радянської влади й досвідом Жовтня розвинути пролетарську революцію в цілому світі.

"Більшовізм, — писав Ленін у своїй брошурі "Пролетарська революція й ренсат Каутський", — став світовим більшовізмом, дав ідею, теорію, програму, тактику, що конкретно, практично реалізує ідею соціалізму й соціалістичного будівництва".

ПЕРЕХОДОВІ ГАСЛА І ОСНОВНЕ РЕВОЛЮЦІЙНЕ ЗАВДАННЯ.

Ленін стояв на чолі Комінтерну протягом першого 5-літнього діяльності III Інтернаціоналу. То був період найгострішої кризи світового капіталізму, період революцій й революційних виступів у центрах капіталізму та в колоніальних і напівколоніальних країнах Близького й Далекого Сходу, період, що закінчився, по-перше, перемогою й зміцненням диктатури пролетаріату в СРСР, по-друге, поразкою пролетаріату в багатьох країнах, що дало змогу буржуазії систематично тиснути на життєвий рівень робітничої класи й збільшувати експлуатацію мас колоніальних народів.

У цей період загальної кризи капіталістичної системи Ленін заклад фундамент усіх ідейних, організаційних й тактичних будов Комуністичного Інтернаціоналу. Загальна оцінка доби імперіалізму як останнього

Володимир Ленін

стає на чолі світу, як основні принципи, як вихідний пункт усієї теоретичної й практичної роботи міжнародної партії пролетаріату.

Визначеною особливою властивістю особливий стан усієї системи світового капіталізму, виводячи з усіх особливостей об'єктивного стану всі потрібні політичні й практичні висновки, виводячи з класової аналізи й вивчаючи даного історичного моменту потребу зміни методи діяльності, формулюючи нову тактику Комуністичного Інтернаціоналу, ставили деякі часткові вимоги, залежно від конкретних обставин, Ленін навчав Комуністичний Інтернаціонал, як партія повинна підпорядковувати деякі перехідні гасла своєму єдиному основному революційному завданню — виступати організатором міжнародної революції пролетаріату, вести робітничу класу, виходячи з шоденних її потреб повсякденної боротьби, до революційної боротьби за пролетарську диктатуру. Політична тактика ленінізму була основним провідним правилом, покладеним в обставинах кількох тяжких поразок західно-європейського пролетаріату й наступу капіталу на основу нової метод боротьби Комуністичного Інтернаціоналу, що і намітив у загальних рисах III конгресу й існо сформулював IV конгрес, як тактику єдиного фронту.

ЛЕНІНІВ ЗАПОВІТ: "ВЧИТИСЯ, ВЧИТИСЯ ІЩЕ РАЗ ВЧИТИСЯ".

На IV конгресі Комінтерну Ленін виступив із доповіддю "П'ять років російської революції й перспективи світової революції". Співняючи переважно на "новій економічній політиці", Ленін підкреслює, що "чи єдина варта уваги не тільки з погляду Росії, а й з погляду Комуністичного Інтернаціоналу та західно-європейських передових країн". Виокремивши головні елементи господарного ладу радянської країни, навівши доказ, що нова економічна політика дала плід, співнявши на тому, що ми щиро почали вчитися й робимо це багато дурниць, тут же підкреслює, що "наші дурниці проте зовсім інші", ніж дурниці наших ворогів (коли більшовики роблять дурниці, то в них виходить: "два рази два — п'ять", а капіталісти й проводирі II Інтернаціоналу роблять такі дурниці, що в них виходить: "два рази два — стеаринова свічка"). — Ленін, перейшовши до оцінки перспектив світової революції, скархаризував їх як "сприятливі" й зробив наголос на тому, в яких певних обставинах це сприятливі перспективи "не покращають".

Про ці обставини Ленін сказав: "Найважливіше завдання для нас тепер — це вчитися й вчитися. Учитися також повинні й закордонні товариші. Правда, не в тому розумінні, як учимося ми — читати, писати й розуміти прочитане, у чому ми ще маємо велику потребу... Вони (тобто закордонні товариші М. К.) повинні сприйняти частину російського досвіду... Ми вчимося в загальному розумінні. Ви ж повинні вчитися в спеціальному розумінні, щоб збагнути організацію, будову, методу й зміст революційної роботи. Коли це станеться, тоді, я певен, перспективи світової революції будуть не тільки гарні, а й чудові".

КОГРЕСИ КОМІНТЕРНУ ПІД ПРАПОРОМ ЛЕНІНІЗМУ.

Комуністичний Інтернаціонал, вірний Ленінінським заповідям, провів міжнародний революційний рух через другу історичну фазу розвитку загальної кризи капіталістичної системи.

раціоналізації. Комінтерн готує, організує й навчає кадри, покликани своїм втручанням прискорити під ударами пролетарської революції, що випливає з обставин розвитку імперіалістичної фази капіталізму, неминуче переростання "поточного "стабілізаційного" періоду в період величезних катастроф".

Шість років роботи Комінтерну без найважливішого провідника його діяльності вже позаду. Під прапором ленінізму пройшла вся робота V й VI всесвітніх конгресів Комуністичного Інтернаціоналу. У нових міжнародніх обставинах, без Леніна, згуртований під прапором боротьби за світову пролетарську диктатуру, за світовий комунізм, додержуючи цілком безліжного застерезення погляду ленінізму, Комуністичний Інтернаціонал у нещадній боротьбі з ворогами пролетаріату

за класову єдність пролетарів, за мужню підтримку колоніальних народів, за рішучу боротьбу з імперіалізмом, за безоглядну підтримку пролетарської диктатури в СРСР — організує світову пролетарську революцію.

Нещадна боротьба проти соціал-демократичної єдності з буржуазією, проти реформізму, проти "лівих" соціал-демократичних провідників, як найнебезпечніших провідників буржуазної ідеології й політики в робітничій класі, вимагає, як кожен потрібний обставини більшовізації комуністичних партій та проведення ними існо революційної лінії ленінізму, рішучої боротьби в лавах Комуністичного Інтернаціоналу з усіма відмінними соціал-демократичного опортунізму.

Комінтерн викрив троякми, як відмінну міжнародною соціал-демократією. Тепер на базі часткової стабілізації капіталізму й у безпосереднім зв'язку з впливом відносно міцної соціал-демократії, коли головна лінія ухилив у середині комуністичних партій іде вправо, Комуністичний Інтернаціонал ставить на перший план рішучу боротьбу з особливо небезпечними отверто-опортуністичними правими ухилами, які в капіталістичних країнах об'єктивно стають агентурою соціал-демократії. Це: передбачає не менше рішучу боротьбу з бонгузіним опортунізмом приміром.

1908 року, в добу реакції, що настала після революційного 1905 року Ленін у статті "По поводу двух писем" писав: "Безперечно, що підчас революції до нас пристала частина людей не через те, що вони розуміли марксистський критерій правильності гасел і тактики соціал-демократії, а тільки заради "ясковості" їх. Що в нас тепер, коли хвиля спадає, лишаються й лишаються тільки справжні марксисті, це не лякає, а радує нас".

Свого часу Нарву, коли він був ще революціонером, влучно, ніби щоб доповнити, сказав, що "хто революціонер через те тільки, що завтра сподівається революції, той стане позавтра реформістом, коли події відсунуть революцію на кінець тижня".

І Комуністичний Інтернаціонал і в перше п'ятиліття його існування за життя Леніна, і останніх 6 років не лякає відхід кулки правих та "лівих" ренегатів від "комунарів" до "версалів", чи тих одиниць, що стоять на шляху до них. Пішли геть одиниці — проводирі без армії, прийшли й ідуть тисячі революційних пролетарів. Вони відходять від соціал-демократії, багато їх у

МАТЕРІАЛІСТИЧНЕ ОБГРУНТУВАННЯ ГЕНІЯЛЬНОСТІ ЛЕНІНА.

(Мозок Володимира Ілліча.)

Починаючи вивчати властивості Іллічевого мозку, дослідники ставили собі два головні завдання: по-перше, вивчити мозок цього генія всіма можливими для сучасної науки способами, по-друге, зберегти мозок Леніна для дальшого його вивчення, бо вчені, безперечно, не один раз будуть братись досліджувати мозок людини цієї історичної людини, використовуючи для цього нове досягнення науки.

Вивчати мозок Леніна дозволяло з трьох поглядів: по-перше, з погляду з'ясування хворобливих змін, що сталися у мозку й що через них Ленін помер. Так вивчали мозок Леніна під проводом професора А. І. Абрикосова. Це дослідження виявило, що стінки жил головного мозку Леніна змарили надзвичайно гострі зміни (так звана артеріосклероза). Володимир Ілліч, як це відомо, помер через крововилив, що його спричинила артеріосклероза: перероджені стінки жил через натиск крові порвалися. Через крововилив у мозок Володимира Ілліча й помер.

Що ж спричинило цю артеріосклерозу? На думку вчених, ця хвороба Володимира Ілліча була спадкова: його батько помер через таку саму хворобу, майже таких років, що й Володимир Ілліч. Постійне нервово життя, підвищена розумова діяльність гарячкові напруження ще більше загострювало цю спадкову хворобу. Артерію головного мозку Леніна "спрацювали" через постійну напружену роботу. Тим то професор Абрикосов точно визначає склерозу жил у мозку Володимира Ілліча, як склерозу через спрацювання. По-друге, мозок Леніна треба було вивчати з погляду його будови, зовнішньої форми, ваги, розвитку, закрутів у ньому то-що. Антропологі вивчення цього під проводом професора Бунака й професора Дешіна.

У Володимира Ілліча мозок, пропорційно до його зросту, був досить важкий, а особливо був надзвичайно розвинений закрути. Отже, мозок Леніна належав до найдосконаліших з цього погляду.

Нарешті, повстала справа про те, щоб вивчити мозок Леніна ще одним способом, якого нещодавно дійшла наука. Ухвалено було доручити взяти провід у цій роботі найбільшому вченому в цій галузі, німецькому ученому професору Оскаркові Фогтові. Два роки тривала ця тяжка робота над вивченням мозку Леніна й організацією для цієї справи інституту.

В інститут до Фогта вийшли наших молодих учених, щоб обізнатися з цим новим способом дослідження. Мозок Леніна поділили на 31,000 зрізків, залитих у парафін (загрубшкі зрізки мають 20 мікронів, мікрон — це одна тисяча мільметра). Зрізки з різних полів і шарів мозку докладно перше вступає в політичну партію. Революційних пролетарів Комуністичний Інтернаціонал не через те приваблює, що він "ясковий", а через те, що він правдиво відбиває об'єктивний стан капіталізму в історичну потребу боротися за світову пролетарську диктатуру, за світовий комунізм. Комуністичний Інтернаціонал радує те, що ленінізм став теорією, яку опанував міжнародний революційний пролетаріат.

М. Селішко.

АРЕШТИ РОБІТНИКІВ.

На Буковині ширяться арешти серед робітників. У Чернівцях заарештовано двох робітників, що розклеювали на огорожі міського саду комуністичні відозви. В заарештованих знайшли посвідчення від секції молоді унітарних профспілок. Підчас слідства заарештовано ще 4-ох робітників.

М. Кілерол.